VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2016. gada 7. jūlijā *

Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "LUCEO" — Absolūts atteikuma pamats — Reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas laikā pastāvējusi ļaunticība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts

Lieta T-82/14

Copernicus-Trademarks Ltd , Borhemvuda [*Borehamwood*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *F. Henkel*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (*EUIPO*), ko pārstāv *A. Schifko*, pārstāvis,

atbildētājs,

otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā –

Maquet GmbH , Raštate [*Rastatt*] (Vācija), ko pārstāv *N. Hebeis*, advokāts,

par prasību, kas celta par *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2013. gada 25. novembra lēmumu (lieta R 2292/2012-4) attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Copernicus-Trademarks* un *Maquet*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs G. Berardis [*G. Berardis*], tiesneši O. Cūcs [*O. Czúcz*] (referents) un A. Popesku [*A. Popescu*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 4. februārī,

ņemot vērā *EUIPO* atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 15. maijā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegs 2014. gada 19. maijā,

ņemot vērā replikas rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 4. septembrī,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu uz repliku, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 18. novembrī,

ņemot vērā Vispārējās tiesas rakstveida jautājumus lietas dalībniekiem, to atbildes uz šiem jautājumiem un to apsvērumus par pārējo lietas dalībnieku atbildēm,

ņemot vērā pieteikuma par tiesas sēdes noturēšanu, ko lietas dalībnieki iesniedz viena mēneša laikā pēc paziņošanas par rakstveida procesa pabeigšanu, neesamību un tādējādi, uzklausījusi tiesneša referenta ziņojumu un saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 135.a pantu, pieņemot lēmumu lemt par prasību bez procesa mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2009. gada 29. jūlijā persona, kas iestājusies lietā, *Maquet GmbH*, iesniedza Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (*EUIPO*) Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.). Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums “LUCEA LED” attiecībā uz precēm “ķirurģiskās lampas”, kas ietilpst 10. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām. Šis Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2009. gada 17. augusta *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 31/2012.

2 2009. gada 16. septembrī *Copernicus EOOD* (turpmāk tekstā – “*Copernicus*”), kuru pārstāvēja *M. A.*, iesniedza *EUIPO* Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Regulu Nr. 207/2009.

3 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme (turpmāk tekstā – “strīdīgā preču zīme”) ir vārdisks apzīmējums “LUCEO”.

4 Preces, uz ko attiecās reģistrācija, ietilpst 10., 12. un 28. klasē un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

— 10. klase: “Ķirurģijas, medicīnas, zobārstniecības un veterinārijas aparāti, ierīces un instrumenti, locekļu, acu un zobu protēzes; ortopēdiskās preces; ķirurģiskie šuvju materiāli”;

— 12. klase: “Vieglās automašīnas, kas ietvertas 12. klasē; motociklu tipa transportlīdzekļu riteņi, kas iekļauti 12. klasē; motocikli, kas ietverti 12. klasē, mopēdi, kas iekļauti 12. klasē; Traktori, kas ietverti 12. klasē; dzīvojamās automašīnas un dzīvojamās piekabes, kas iekļauta 12. klasē; lidaparāti, kas ietverti 12. klasē; kosmiskie aparāti, kas ietverti 12. klasē; dzelzceļa transportlīdzekļi, kas ietverti 12. klasē; kāpurķēžu transportlīdzekļi, kas ietverti 12. klasē; ūdenstransporta līdzekļi, kas ietverti 12. klasē; amfībijas, kas ietvertas 12. klasē; braucamkrēsli; ratiņkrēslu skūteri; golfa automašīnas; zīdaiņu ratiņi; motorizēto transportlīdzekļu daļas, kas iekļautas 12. klasē, proti, virsbūves komponenti; diskdziņi; motori; šasijas komponenti, jo īpaši bremžu daļas; atsperes; iztvaices aparāti; stūres mehānisms; balstiekārta; riteņi; riepas; rumbu vāki; riteņu aploces; ass piekarierīce; spēka pārvadu komponenti, proti, ķēdes; pārvadmehānismi; piedziņas vārpstas; motorizēto transportlīdzekļu piederumi, kas iekļauti 12. klasē, proti, piekabju sakabes; jumta bagāžnieki, bagāžas tvertnes, bērnu sēdekļi, brezents apklāšanai; sniega ķēdes”;

— 28. klase: “Vingrošanas un sporta preces; spēles”.

5 *Copernicus* pieprasīja prioritātes tiesības attiecībā uz strīdīgo preču zīmi, kas bija pamatotas ar Austrijas preču zīmes “LUCEO” reģistrācijas pieteikumu Nr. 1533/2009, kurš 2009. gada 16. martā bija iesniegts *Österreichisches Patentamt* (Austrijas Patentu valde) attiecībā uz tām pašām precēm kā 4. punktā minētās.

6 2009. gada 12. novembrī *Capella EOOD*, kas 2009. gada 21. oktobrī bija kļuvusi par strīdīgās preču zīmes pieteikuma īpašnieci un ko pārstāvēja *M. A.*, izvirzīja iebildumus pret Eiropas Savienības preču zīmes “LUCEA LED” reģistrācijas pieteikumu atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 41. pantam.

7 Iebildumi bija pamatoti ar strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu. Lai arī šis pieteikums tika iesniegts pēc Eiropas Savienības preču zīmes “LUCEA LED” reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, *Capella* atsaucās uz tā agrāko raksturu, norādot uz šī sprieduma 5. punktā minēto prioritātes tiesību pieprasījumu.

8 2010. gada 1. martā strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 39/2010.

9 Strīdīgā preču zīme tika reģistrēta 2010. gada 26. oktobrī ar numuru 8554974. Kā šīs preču zīmes prioritātes datums reģistrā tika norādīts 2009. gada 16. marts.

10 2011. gada 3. maijā persona, kas iestājusies lietā, iesniedza *EUIPO* pieteikumu par strīdīgās preču zīmes spēkā neesamības atzīšanu attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem, saistībā ar kuriem tā bija reģistrēta.

11 Šī pieteikuma pamatojumam norādītie spēkā neesamības pamati ir iekļauti Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā. Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka preču zīmes pieteikuma iesniegšanas laikā *Copernicus* ir rīkojusies ļaunticīgi.

12 2011. gada 6. septembrī *Verus EOOD* un 2012. gada 27. augustā – prasītāja *Copernicus-Trademarks Ltd*, kuras pārstāvēja *M. A.*, tika reģistrētas Eiropas Savienības preču zīmju reģistrā kā strīdīgās preču zīmes īpašnieces.

13 2012. gada 14. decembrī Anulēšanas nodaļa atzina strīdīgo preču zīmi par spēkā neesošu, pamatojoties uz to, ka *Copernicus* reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas laikā bija rīkojies ļaunticīgi.

14 Tajā pašā dienā prasītāja, kuru pārstāvēja *M. A.*, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu, iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.

15 2013. gada 13. novembrī *Ivo-Kermartin GmbH*, kuru arī pārstāvēja *M. A.*, tika reģistrēta Eiropas Savienības preču zīmju reģistrā kā jaunā strīdīgās preču zīmes īpašniece.

16 Ar 2013. gada 25. novembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), kura adresāte ir prasītāja, *EUIPO* Apelācijas ceturtā padome apelācijas sūdzību noraidīja. Tā apstiprināja Anulēšanas nodaļas secinājumu, ka *Copernicus* strīdīgās preču zīmes pieteikuma iesniegšanas laikā bija rīkojusies ļaunticīgi. Šajā ziņā Anulēšanas nodaļa tostarp pamatojās uz apsvērumu, saskaņā ar kuru *Copernicus* bija lūgusi reģistrēt strīdīgo preču zīmi tikai lai varētu iebilst pret Eiropas Savienības preču zīmes “LUCEA LED” reģistrācijas pieteikumu un gūt no tā ekonomiskas priekšrocības.

Lietas dalībnieku prasījumi

17 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu un noraidīt pieteikumu par strīdīgās preču zīmes spēkā neesamību;

— pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu un nodot lietu atpakaļ Apelācijas padomei;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

A – *Par prasības pieņemamību*

19 Prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī strīdīgās preču zīmes īpašniece vairs nebija prasītāja, bet gan *Ivo-Kermartin* (skat. šī sprieduma 15. punktu).

20 2014. gada 4. septembrī prasītāja kā replikas raksta K.17 pielikumu iesniedza dokumentu, no kura izriet, ka *Ivo-Kermartin* to ir pilnvarojusi turpināt uzturēt šo lietu Vispārējā tiesā prasītājas un *Ivo-Kermartin* interesēs.

21 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka Savienības tiesa ir tiesīga izvērtēt, ņemot vērā katras lietas apstākļus, vai pareizas tiesvedības intereses attaisno prasības noraidīšanu pēc būtības, iepriekš nelemjot par tās pieņemamību (spriedums, 2002. gada 26. februāris, Padome/*Boehringer*, C-23/00 EU:C:2002:118, 51. punkts).

22 Šīs lietas apstākļos Vispārējā tiesa uzskata, ka procesuālās ekonomijas apsvērumu dēļ vispirms ir jāizvērtē prasības par tiesību akta atcelšanu pamatotība, iepriekš nelemjot par tās pieņemamību, jo katrā ziņā un turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ prasība nav pamatota.

B – *Par prasības pamatotību*

23 Savas prasības pamatojumam prasītāja ir izvirzījusi trīs pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrā teikuma pārkāpumu, otrais – uz minētās regulas 76. panta pārkāpumu un trešais – uz šīs regulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

24 Ar šo trīs pamatu ietvaros izvirzītajiem argumentiem, kuri daļēji pārklājas, prasītāja būtībā vēlas apstrīdēt Apelācijas padomes secinājumu, saskaņā ar kuru *Copernicus* strīdīgās preču zīmes iesniegšanas laikā bija rīkojusies ļaunticīgi. Šie argumenti attiecas uz Apelācijas padomes secinājumu, saskaņā ar kuru, ņemot vērā visus ar šo pieteikumu saistītos apstākļus, ir jāuzskata, ka *Copernicus* ir rīkojusies ļaunticīgi. Prasītāja arī norāda argumentus ar mērķi apstrīdēt to Apelācijas padomes konstatējumu pamatotību, kuri attiecas uz šādu apstākļu esamību, kā arī argumentus par to, ka persona, kas iestājusies lietā, pati ir rīkojusies ļaunticīgi un ka Apelācijas padome nav ņēmusi vērā šo apstākli.

25 Ņemot vērā prasītājas izvirzīto pamatu būtību, pēc atbilstīgo tiesību normu un judikatūras atgādināšanas ir jāizvērtē tās argumenti, kuru mērķis ir atspēkot Apelācijas padomes konstatējumus attiecībā uz apstākļiem, kādos tika iesniegts strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums, un pēc tam – argumenti attiecībā uz Apelācijas padomes secinājumu par *Copernicus* ļaunticību un visbeidzot argumenti par to, ka Apelācijas padome nav pievērsusi pietiekamu vērību personas, kas iestājusies lietā, ļaunticībai.

1. *Par atbilstīgajām tiesību normām un judikatūru*

26 Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas režīms balstās uz “pirmā iesniedzēja” principu, kas paredzēts Regulas Nr. 207/2009 8. panta 2. punktā. Atbilstoši šim principam apzīmējumu kā Eiropas Savienības preču zīmi var reģistrēt vienīgi tad, ja to neliedz darīt agrāka preču zīme. (skat. spriedumu, 2013. gada 11. jūlijs, SA.PAR./ITSB) – *Salini Costruttori* (“GRUPPO SALINI”), T-321/10, EU:T:2013:372, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Tomēr šī principa piemērošanu tostarp mīkstina Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts, saskaņā ar kuru Eiropas Savienības preču zīmi paziņo par spēkā neesošu, ja *EUIPO* iesniegts attiecīgs pieteikums vai, pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu, ja pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, ir rīkojies ļaunticīgi (skat. spriedumu, 2013. gada 11. jūlijs, “GRUPPO SALINI”, T-321/10, EU:T:2013:372, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais ļaunticības jēdziens ir saistīts ar personas, kas ir iesniegusi preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, subjektīvo motivāciju, proti, negodīgu nodomu vai cita veida kaitniecisku nodomu. Tas nozīmē rīcību, kas atkāpjas no principiem, kas ir atzīti par tādiem, kas ir raksturīgi ētiskai rīcībai vai godīgai praksei rūpniecības vai tirdzniecības jomā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 14. februāris, *Peeters Landbouwmachines*/ITSB – *Fors MW* (“BIGAB”), T-33/11, EU:T:2012:77, 35.–38. punkts, un ģenerāladvokātes E. Šarpstones [*E. Sharpston*] secinājumus lietā *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:148, 60. punkts).

29 Lai izvērtētu, vai iesniedzējs ir bijis ļaunticīgs, tostarp ir jāizvērtē, vai tas ir plānojis izmantot preču zīmi, kuras reģistrācija ir tikusi lūgta. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka preču zīmes pamata funkcija ir garantēt patērētājam vai gala lietotājam ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot viņam bez iespējas sajaukt atšķirt preci vai pakalpojumu no precēm un pakalpojumiem ar citādu izcelsmi (skat. spriedumu, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 45. punkts).

30 Nodoms neļaut tirgot preci noteiktos apstākļos var raksturot pieteikuma iesniedzēja ļaunticību. Tā tas it īpaši ir gadījumā, kad vēlāk izrādās, ka pieteikuma iesniedzējs ir reģistrējis apzīmējumu kā Eiropas Savienības preču zīmi bez nodoma to izmantot, vienīgi lai liegtu trešajām personām iekļūt tirgū (spriedumi, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 43. un 44. punkts, un 2014. gada 8. maijs, *Simca Europe*/ITSB – *PSA Peugeot Citroën* (“Simca”), T-327/12, EU:T:2014:240, 37. punkts).

31 Pieteikuma iesniedzēja nodoms atbilstīgajā brīdī ir subjektīvs elements, kas ir jāizvērtē, ņemot vērā visus atbilstīgos apstākļus, kas ir raksturīgi konkrētajam gadījumam un pastāv pieteikuma reģistrēt apzīmējumu par Eiropas Savienības preču zīmi pieteikuma iesniegšanas brīdī. Šī motivācija parasti tiek noteikta, ņemot vērā objektīvus kritērijus, kuru vidū ir arī uzņēmējdarbības loģika, ar kādu iesniegts reģistrācijas pieteikums (šajā ziņā skat. spriedumu, 2009. gada 11. jūnijs, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, 37., 42. un 53. punkts).

32 Visaptveroša vērtējuma ietvaros, kas veikts saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, tāpat var tikt ņemtas vērā apstrīdētā apzīmējuma izcelsme un tā izmantošana kopš tā radīšanas, kā arī uzņēmējdarbības loģika, ar kādu iesniegts pieteikums reģistrēt šo apzīmējumu par Eiropas Savienības preču zīmi, kā arī notikumu hronoloģija saistībā ar minēto iesniegšanu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 14. februāris, “BIGAB”, T-33/11, EU:T:2012:77, 21.–23. punkts).

33 Pieteikuma iesniedzējam, kas vēlas atsaukties uz šo absolūto spēkā neesamības pamatu, ir jāpierāda apstākļi, kas ļauj secināt, ka Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieks, iesniedzot šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir rīkojies ļaunticīgi (skat. spriedumu, 2013. gada 11. jūlijs, “GRUPPO SALINI”, T-321/10, EU:T:2013:372, 18. punkts).

34 Prasītājas argumenti ir jāizvērtē, ņemot vērā šīs tiesību normas un šo judikatūru.

2. *Par argumentiem, kas attiecas uz Apelācijas padomes konstatējumiem par apstākļiem, kādos ir ticis iesniegts strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums*

35 Apstrīdētajā lēmumā Apelācijas padome konstatēja, ka strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums bija daļa no ļaunprātīgas preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas ar mērķi pieprasīt prioritātes tiesības attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, apejot Regulas Nr. 207/2009 29. panta 1. punktā paredzēto sešu mēnešu pārdomu periodu un šīs regulas 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto piecu gadu nogaidīšanas periodu. Strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums esot ticis iesniegts, tikai lai varētu izvirzīt iebildumus pret personas, kas iestājusies lietā, iesniegto Eiropas Savienības preču zīmes “LUCEA LED” reģistrācijas pieteikumu un gūt no šiem iebildumiem ekonomiskas priekšrocības. Ar strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saistītā iesniegšanas stratēģija neesot bijusi pārredzama trešajām personām.

36 Prasītāja uzskata, ka šie konstatējumi ir kļūdaini.

a) Par konstatējumu, saskaņā ar kuru strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir bijis daļa no ļaunprātīgas reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas

37 Kā ir ticis izklāstīts šī sprieduma 35. punktā, pirmais apstāklis, kuru Apelācijas padome ir ņēmusi vērā, ir tas, ka strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums bija daļa no tādas preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas, kuras mērķis bija prioritātes tiesību pieprasīšana attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, apejot sešu mēnešu pārdomu termiņu, kā arī piecu gadu nogaidīšanas periodu, un bloķējoša stāvokļa piešķiršana *M. A.*, prasītājas pārstāvim, lai tas varētu iebilst pret trešo personu iesniegtajiem preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem.

38 Apelācijas padome konstatēja šādas stratēģijas esamību tostarp apstrīdētā lēmuma 20., 25., 31., 32., 35. un 41. punktā. Apstrīdētā lēmuma 20. punktā tā norādīja, ka *Copernicus* ir sabiedrība, kurai ir saikne ar *M. A.*, un, lai izvērtētu, vai tā ir rīkojusies ļaunticīgi, ir jāņem vērā ne vien tās pašas rīcība, bet arī *M. A.* rīcība, kā arī visu pārējo ar pēdējo minēto personu saistīto sabiedrību rīcība. Apelācijas padomes ieskatā *M. A.* ar šo sabiedrību palīdzību īstenoja reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģiju, kas ietvēra ievērojamu reģistrācijas pieteikumu skaitu – 2392 Vācijas preču zīmju pieteikumus un aptuveni 750 Austrijas preču zīmju pieteikumus, kas varēja tikt saistīti ar *M. A.* un no kuriem labākajā gadījumā katrā valstī tika reģistrēts tikai viens (apstrīdētā lēmuma 25. punkts). Tostarp apstrīdētā lēmuma 25., 35. un 41. punktā Apelācijas padome norādīja, ka visi šie pieteikumi bija iesniegti ar vienīgo mērķi – vēlāk pieprasīt prioritātes tiesības attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmes pieteikumu. *M. A.* stratēģija sastāvēja no nebeidzamu valsts preču zīmju pieteikumu ķēžu iesniegšanas, nemaksājot nodevas par reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu. Ja trešā persona lūdza reģistrēt identisku vai līdzīgu preču zīmi, *M. A.* attiecīgi lūdza reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi un pieprasīja prioritātes tiesības attiecībā uz to, pamatojoties uz pēdējo valsts preču zīmju pieteikumu ķēdes posmu. Pēc tam viņš iebilda pret trešās personas iesniegto reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties

uz šo reģistrācijas pieteikumu. Apstrīdētā lēmuma 31. un 32. punktā Apelācijas padome uzskatīja, ka, tā kā tai ir nācies sastapties ar šādu gadījumu tikai lietās, kurās ir iesaistīts *M. A.*, tas nevar būt nejaušības rezultāts, bet tas ir *M. A.* īstenotās reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas sekas.

39 Tostarp apstrīdētā lēmuma 27.–29., 33., 35., 36. un 43. punktā Apelācijas padome izklāstīja iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir daļa no šīs ļaunprātīgās reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas. Tādējādi apstrīdētā lēmuma 27.–29. punktā tā norādīja, ka kopš 2003. gada apzīmējums "LUCEO" ir bijis reģistrācijas par valsts preču zīmi pieteikumu priekšmets gan Austrijā, gan Vācijā un ka kopš 2005. gada katru pusgadu ir tikuši iesniegti pieteikumi saskaņā ar shēmu "martā Austrijā, septembrī – Vācijā". Šis pusgada ritms precīzi atbilstot sešu mēnešu pārdomu periodam prioritātes tiesību pieprasīšanai. Vēlāk šie pieteikumi esot tikuši atcelti nodevas par reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu nesamaksāšanas dēļ. Tostarp apstrīdētā lēmuma 33. punktā Apelācijas padome konstatēja, ka tikai pēc tam, kad persona, kas iestājusies lietā, bija lūgusi reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi "LUCEA LED", *Copernicus* lūdza reģistrēt strīdīgo preču zīmi un pieprasīja prioritātes tiesības attiecībā uz to, pamatojoties uz valsts preču zīmju "LUCEO" reģistrācijas pieteikumu ķēdes pēdējo posmu, proti, uz 2009. gada 16. martā iesniegto Austrijas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu. Apelācijas padome no tā secināja, ka *M. A.* mērķis, ķēdes veidā iesniedzot dažādus valsts preču zīmes "LUCEO" reģistrācijas pieteikumus, bija iespēja pieprasīt prioritātes tiesības attiecībā uz strīdīgo preču zīmi daudzus gadus pēc pirmā apzīmējuma "LUCEO" reģistrācijas par valsts preču zīmi pieteikuma iesniegšanas, lai arī Regulas Nr. 207/2009 29. pantā ir paredzēts tikai sešu mēnešu pārdomu periods. Apstrīdētā lēmuma 36. un 43. punktā Apelācijas padome norādīja, ka *M. A.* pats ir norādījis, ka personīgi nav vēlējies izmantot preču zīmi "LUCEO" un nav varējis nosaukt to klientu vārdus, kuri būtu izrādījuši interesi par to. Apstrīdētā lēmuma 35., 36. un 43. punktā Apelācijas padome uzskatīja, ka arguments, saskaņā ar kuru preču zīme "LUCEO" bija tikusi "attīstīta", izmantojot valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumus, esot tikai parasta aizbildināšanās. Šajā ziņā, pirmkārt, tā norādīja, ka rīcību, kas ietver valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu atkārtotu iesniegšanu bez nodoma maksāt nodevas par reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu vai īstenot šo preču zīmju reģistrēšanu, nevar uzskatīt par preču zīmes attīstību, tāpat kā par šādu attīstību nevar uzskatīt to, ka katrā jaunajā pieteikumā ir nedaudz izmainītas klases. Otrkārt, tā uzskatīja, ka pēc reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas attiecībā uz apzīmējumu, kas jau ir ticis "atrasts", šajā gadījumā – "LUCEO", lēmumam par tā reģistrēšanu par Eiropas Savienības preču zīmi nebūtu nepieciešami vairāki pārdomu gadi. Apelācijas padome no tā secināja, ka strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma vienīgais mērķis bija "apsteigt" personas, kas iestājusies lietā, iesniegto Eiropas Savienības preču zīmes "LUCEA LED" reģistrācijas pieteikumu.

40 Prasītāja apgalvo, ka šie Apelācijas padomes apsvērumi ir kļūdaini. Šajā ziņā tā ir izvirzījusi argumentus, kuru mērķis ir apstrīdēt, pirmkārt, Apelācijas padomes secinājumu par *M. A.* īstenotas reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģijas esamību, un, otrkārt, secinājumu par to, ka strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums bija daļa no šīs stratēģijas.

Par ļaunprātīgas reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas esamību

41 Prasītāja apstrīd Apelācijas padomes secinājumu par *M. A.* īstenotas ļaunprātīgas reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas esamību, kas ir aprakstīta šī sprieduma 38. punktā. Šajā ziņā, pirmkārt, tā apgalvo, ka pretēji Apelācijas padomes konstatējumiem *M. A.* ir īstenojis leģitīmu komercmodeli, proti, preču zīmes aģenta komercmodeli. Otrkārt, tā apgalvo, ka secinājumi, ko Apelācijas padome ir izdarījusi no citu to tajā izskatāmo lietu esamības, kurās ir bijis iesaistīts *M. A.*, ir kļūdaini.

– Par argumentiem attiecībā uz *M. A.* īstenotā komercmodeļa leģitīmo raksturu

42 Prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome no to valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu skaita, kas var būt saistāmi ar *M. A.*, nevarēja secināt, ka tie ir tikuši iesniegti ar vienīgo mērķi vēlāk pieprasīt prioritātes tiesības attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu. Tieši pretēji – lielais šo pieteikumu skaits esot tās viņa leģitīmās darbības kā preču zīmes aģentam tiešas sekas, kura sastāvot no to preču zīmju portfeļa izveides, kuras ir paredzētas pārdošanai trešajām personām, ko Apelācijas padome neesot pietiekami ņēmusi vērā. Valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumi esot preču zīmju attīstības procesa sastāvdaļa.

43 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos argumentus.

44 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka prasītāja nav izvirzījusi argumentus ar mērķi apstrīdēt Apelācijas padomes apsvērumu, atbilstoši kuram, lai izvērtētu, vai *Copernicus* ir rīkojusies ļaunticīgi, ir jāņem vērā ne vien tās pašas rīcība, bet arī *M. A.*, kā arī visu pārējo ar viņu saistīto sabiedrību rīcība.

45 Otrkārt, ir jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 34. punktā Apelācijas padome ir atzinusi, ka nekas neliedz uzņēmumam veikt preču zīmes aģenta darbību un tādējādi šādas darbības ietvaros iesniegt reģistrācijas pieteikumus attiecībā uz preču zīmēm, kuras tas pats nevēlas izmantot, bet gan vēlas pārdot trešajām personām. Tomēr Apelācijas padome uzskatīja, ka *M. A.* darbība nevar tikt pielīdzināta šādai darbībai.

46 Treškārt, ir jānoraida prasītājas arguments par to, ka valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu ķēde ir daļa no vēlmes attīstīt preču zīmes, ko leģitīmi varot veikt preču zīmju aģents.

47 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, nenoliedzami, nekas neliedz atbilstīgi reģistrētas preču zīmes īpašniekam “attīstīt” to ar tai sekojošas preču zīmes palīdzību, grozot to saistībā ar apzīmējumu, attiecīgajām precēm un pakalpojumiem vai aizsardzības ģeogrāfisko apmēru.

48 Tomēr, kā izriet no Apelācijas padomes konstatējumiem, *M. A.* ir iesniedzis valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu ķēdi, kuri tika iesniegti katrus sešus mēnešus, pārmaiņus gan Vācijā, gan Austrijā, tieši pirms sešu mēnešu pārdomu perioda prioritātes tiesību pieprasīšanai attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 29. panta 1. punktam izbeigšanās. Šie pieteikumi vēlāk tika atcelti tādēļ, ka netika samaksāta nodeva par reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu, un tādējādi tie valsts preču zīmju birojos netika izskatīti.

49 Šādu rīcību nevar uzskatīt par leģitīmu komercrīcību, bet tā ir uzskatāma par pretēju Regulas Nr. 207/2009 mērķiem.

50 Kā pamatoti ir norādījusi Apelācijas padome, Regulas Nr. 207/200 29. panta 1. punktā ir paredzēts, ka valsts preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam ir sešu mēnešu pārdomu laikposms, lai izlemtu, vai viņš vēlas iesniegt arī Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu par tādu pašu preču zīmi attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem pieteikums iesniegts, vai tajos ietilpst. Savukārt minētās regulas 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka Eiropas Savienības preču zīmes īpašnieka tiesības atzīst par atceltām, ja *EUIPO* iesniegts attiecīgs pieteikums vai pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesā par pārkāpumu, ja nepārtrauktā piecu gadu ilgā laikā preču zīme Savienībā nav faktiski izmantota saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta, un nav pamatotu iemeslu tās neizmantošanai.

51 Jākonstatē, ka valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu secīga iesniegšana ķēdes veidā par vienu un to pašu apzīmējumu attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst vismaz daļēji identiskās klasēs, mērķis ir bloķējošas pozīcijas piešķiršana *M. A.* Ja trešā persona iesniedz identisku vai līdzīgu Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, *M. A.* lūdz reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi, pieprasa prioritātes tiesības attiecībā uz to, pamatojoties uz valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu

ķēdes pēdējo posmu, un izvirza iebildumus, pamatojoties uz minēto Eiropas Savienības preču zīmes pieteikumu. Valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu vēlākas iesniegšanas ķēdes veidā mērķis tādējādi ir piešķirt viņam bloķējošu pozīciju uz laiku, kas pārsniedz Regulas Nr. 207/2009 29. panta 1. punktā paredzēto sešu mēnešu pārdomu periodu un pat minētās regulas 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto piecu gadu nogaidīšanas periodu.

52 Līdz ar to ir jākonstatē, ka *M. A.* praktizētā reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģija ne vien neatbilst Regulā Nr. 207/2009 izvirzītajiem mērķiem, bet ka tā nevar neatgādināt "tiesību ļaunprātīgu izmantošanu", ko raksturo apstākļi, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, neraugoties uz Savienības tiesiskajā regulējumā paredzēto nosacījumu formālu ievērošanu, tajā izvirzītais mērķis nav ticis sasniegts, un, otrkārt, pastāv vēlme iegūt no minētā tiesiskā regulējuma izrietošu priekšrocību, mākslīgi radot tās iegūšanai nepieciešamos apstākļus (spriedumi, 2000. gada 14. decembris, *Emsland-Stärke*, C-110/99, EU:C:2000:695, 52. un 53. punkts, un 2005. gada 21. jūlijs, *Eichsfelder Schlachtbetrieb*, C-515/03, EU:C:2005:491, 39. punkts).

53 Ceturtkārt, ciktāl prasītāja apgalvo, ka tā pārdod tās portfelī ietvertās preču zīmes trešajām personām, ir jāatgādina, ka apstrīdētā lēmuma 36. un 43. punktā Apelācijas padome ir secinājusi, ka nav bijis iespējams konstatēt trešās personas, kuras interesētu prasītājas iesniegtie valsts preču zīmju pieteikumi, un ka prasītāja nav norādījusi nevienu argumentu, ar kuru būtu iespējams atspēkot šo apsvērumu. Katrā ziņā ir jānorāda, ka, ja *M. A.* mērķis bija vienīgi paplašināt savu Eiropas Savienības un valsts preču zīmju portfeli, viņš būtu varējis tikai reģistrēt šīs preču zīmes, nevis ķēdes veidā iesniegt valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumus, kuri netika izskatīti un vēlāk tika atcelti nodevas par reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu nesamaksāšanas dēļ.

54 Līdz ar to ir jāsecina, ka Apelācijas padome ir pamatoti atzinusi, ka *M. A.* un ar viņu saistīto sabiedrību īstenotā rīcība nevar tikt pielīdzināta darbībai, ko leģitīmi varētu veikt preču zīmju aģents, bet tās mērķis bija piešķirt viņam bloķējošu pozīciju uz laiku, kas pārsniedz Regulas Nr. 207/2009 29. panta 1. punktā paredzēto sešu mēnešu pārdomu periodu un šīs regulas 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto piecu gadu nogaidīšanas periodu.

55 Neviens no pārējiem prasītājas norādītajiem argumentiem šo secinājumu nevar atspēkot.

56 Pirmkārt, ir jānoraida prasītājas arguments par to, ka patiesībā reģistrācijas pieteikumu skaits neatbilda dažādo reģistrācijai pieteikto preču zīmju skaitam, kas esot daudz lielāks. Šis arguments drīzāk apstiprina Apelācijas padomes apsvērumus. Lai veiktu leģitīmu preču zīmju aģenta darbību, nebūtu bijis nepieciešams iesniegt daudzus reģistrācijas pieteikumus vienai un tai pašai preču zīmei, kā to ir darījis *M. A.*

57 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka liela daļa no "attīstītajām preču zīmēm" patiešām tika reģistrētas. Pretēji personas, kas iestājusies lietā, argumentiem *M. A.* un ar viņu saistītajām sabiedrībām bija nevis tikai 90, bet gan 200 reģistrētu Eiropas Savienības preču zīmju. *M. A.* esot pastāvīgi centies, cik vien tas bija iespējams no juridiskā un ekonomiskā viedokļa, reģistrēt visas viņa attīstītās preču zīmes.

58 Šajā ziņā, pirmkārt, attiecībā uz argumentu par to, ka *M. A.* ir centies reģistrēt visas viņa attīstītās preču zīmes, pietiek atgādināt, pirmām kārtām, ka saskaņā ar Apelācijas padomes konstatējumiem liela daļa no reģistrācijas pieteikumiem, kas varēja būt saistāmi ar viņu, netika izskatīti un nodevu par reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu nesamaksāšanas dēļ netika apmierināti, un, otrām kārtām, ka prasītāja nav detalizēti apstrīdējusi šos konstatējumus.

59 Otrkārt, Apelācijas padomes apsvērumus neatspēko arī tas, ka uz *M. A.* vai ar viņu saistīto sabiedrību vārda gala rezultātā tika reģistrēts zināms skaits preču zīmju. Būtībā tās konstatētā ļaunprātīgas reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģija nozīmē, ka brīdī, kad *M. A.* nolemj izmantot savu bloķējošo pozīciju, viņš lūdz reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi, prasot piešķirt tai prioritāti, pamatojoties uz valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu ķēdes pēdējo posmu.

60 Treškārt, attiecībā uz konkrēto to preču zīmju skaitu, kas var tikt saistītas ar *M. A.* vai ar viņu saistītajām sabiedrībām, ir jānorāda, ka Apelācijas padomes apsvērumi ir balstīti uz reģistrācijas pieteikumu, no vienas puses, un reģistrēto preču zīmju, no otras puses, diapazona salīdzinājumu. Pat pieņemot, ka ir tikušas reģistrētas 200 preču zīmes, kā to apgalvo prasītāja, starpība starp valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu skaitu, kas ir vairāk nekā 3000 pieteikumi, un gala rezultātā reģistrēto preču zīmju skaitu esot ievērojama. Katrā ziņā ir jākonstatē, ka prasītāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas ļautu konstatēt, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā 200 reģistrētās preču zīmes varēja tikt saistītas ar *M. A.*

61 Tādējādi arī šie argumenti ir jānoraida.

62 Treškārt, ar prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru preču zīmju reģistrācijas pieteikumi daļēji vairs netika turpmāk uzturēti, jo tirgus neattīstījās parasti paredzamajā veidā vai izrādījās, ka izvēlētais nosaukums neatbilda attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, arī nevar pierādīt kļūdu vērtējumā, kas ietekmētu Apelācijas padomes apsvērumus. Tas pats attiecas arī uz argumentu par to, ka dažās nozarēs ir grūti atrast vārdisku apzīmējumu, kas nekonfliktētu ar agrākām tiesībām. Ar šiem argumentiem būtībā nevar pamatot valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu ķēdes veidā attiecībā uz vienu un to pašu apzīmējumu.

63 Līdz ar to ir jānoraida visi prasītājas argumenti par to, ka daudzie Vācijas un Austrijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumi, kas var būt saistāmi ar *M. A.*, var būt pamatoti ar tā īstenoto leģitīmo komercmodeli.

– Par citām ar *M. A.* saistītām lietām, kuras ir ņēmusi vērā Apelācijas padome

64 Prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padomes secinājums, saskaņā ar kuru situācija, kas tai ir bijusi jāizvērtē šajā lietā (šī sprieduma 38. un 39. punkts), nav bijusi nejauša, ir kļūdains. Vispirms visās piecās Apelācijas padomes minētajās lietās *M. A.* esot uzzinājis par trešās personas iesniegtu Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu tikai pēc tam, kad pats bija iesniedzis Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu. Tāpat Apelācijas padome pati esot minējusi trīs lietas, kurās *M. A.* esot balstījis savus iebildumus uz preču zīmi, kas trešās personas pieteikuma iesniegšanas brīdī jau bija reģistrēta. Turklāt šo trīs lietu esamība pierādot, ka *M. A.* nav gaidījis, kad trešā persona iesniegs identisku vai līdzīgu preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pirms pats lūdzis reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi un prasījis prioritāti attiecībā uz šo preču zīmi, pamatojoties uz valsts preču zīmes reģistrācijas pieteikumu. Tāpat Apelācijas padomes minēto lietu skaits esot ierobežots salīdzinājumā ar to preču zīmju pieteikumu skaitu, kas ir tikuši iesniegti kopš 2011. gada sākuma, un salīdzinājumā ar vairāk nekā 200 reģistrētajām Eiropas Savienības preču zīmēm. Turklāt piecas Apelācijas padomes minētās procedūras esot bijuši izņēmumi un tā esot bijusi nejaušība. Visbeidzot, atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrajam teikumam Apelācijas padomei pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas esot bijis jāuzklausa prasītāja šajā ziņā.

65 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos argumentus.

66 Pirmkārt, ir jāizvērtē iebildums saistībā ar tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu.

67 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrajam teikumam *EUIPO* lēmumi balstās tikai uz tādiem motīviem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus.

68 Attiecībā uz trīs lietām saistībā ar preču zīmēm “VORTEX”, “ROCKY” un “FORERUNNER”, kuras Apelācijas padome ir minējusi apstrīdētā lēmuma 31. un 32. punktā, ir jākonstatē, ka savā 2011. gada 2. maija pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu persona, kas iestājusies lietā, ir norādījusi, ka *M. A.* bija iesaistīts preču zīmju konfliktos un ka viņš sistemātiski bija atsaucies uz prioritāti attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem, pamatojoties uz valsts preču zīmju

reģistrācijas pieteikumiem. Šajā ziņā atbilstoši minētā pieteikuma 4.c un 6. pielikumam tā ir atsaukusies uz ievērojamu skaitu apzīmējumu, kurus ir skārusi šī prakse un daļa no kuriem ir apzīmējumi “VORTEX”, “ROCKY” un “FORERUNNER”. Attiecībā uz šīm preču zīmēm prasītājai un tās priekšgājējiem tādējādi ir bijusi iespēja paust savu viedokli *EUIPO* notiekošajā procesā.

69 Ciktāl prasītāja apgalvo, ka, ja tā būtu zinājusi, ka Apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā ņems vērā šos preču zīmju pieteikumus kā norādes par *Copernicus* ļaunticību, tā būtu izvērsusi savu nostāju šajā ziņā, pietiek atgādināt, ka tiesības tikt uzklausītam Regulas Nr. 207/2009 27. panta otrā teikuma izpratnē attiecas uz visiem faktiskajiem vai tiesiskajiem apstākļiem, pamatojoties uz kuriem tiek pieņemts lēmums, bet ne uz galīgo nostāju, ko iestāde grasās paust (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 7. septembris, *L & D*/ITSB – *Sämann* (“Aire Limpio”), T-168/04, EU:T:2006:245, 116. punkts). Tādējādi šis arguments arī ir jānoraida.

70 Otrkārt, ir jāizvērtē prasītājas arguments par to, ka situācija, kas ir radusies šajā lietā un trīs lietās saistībā ar preču zīmēm “VORTEX”, “ROCKY” un “FORERUNNER”, ir bijusi nejaušības rezultāts, jo *M. A.* sava reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī nebija zināms par trešo personu iesniegtajiem reģistrācijas pieteikumiem.

71 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, nenoliedzami, atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 29. pantam valsts preču zīmes pieteikuma iesniedzējs sešu mēnešu pārdomu periodā, sākot no pieteikuma iesniegšanas brīža, var pieprasīt prioritāti attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu. Teorētiski tādējādi ir iespējams, ka šajā pārdomu periodā trešā persona lūdz reģistrēt identisku vai līdzīgu apzīmējumu kā Eiropas Savienības preču zīmi un valsts preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs savukārt, nezinot par šo pieteikumu, arī nolemj lūgt reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi un pieprasīt prioritāti attiecībā uz to.

72 Tomēr, kā ir ticis izklāstīts šī sprieduma 42.–63. punktā, šajā lietā pastāvošajos apstākļos Apelācijas padome bija tiesīga uzskatīt, ka *M. A.* veiktās valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas ķēdes veidā mērķis bija piešķirt viņam bloķējošu pozīciju, kuru viņš izmantotu, lai varētu iebilst pret trešo personu iesniegtajiem reģistrācijas pieteikumiem. Šādos apstākļos un, ņemot vērā to, ka šī situācija ir radusies tikai lietās, kurās ir bijis iesaistīts *M. A.*, Apelācijas padome bija tiesīga uzskatīt, ka tas nav tikai nejaušības rezultāts.

73 Neviens no prasītājas norādītajiem argumentiem šo secinājumu nevar atspēkot.

74 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka pretēji Apelācijas padomes konstatējumiem *M. A.* atsevišķos gadījumos ir pamatojis savus iebildumus ar jau reģistrētām Eiropas Savienības preču zīmēm.

75 Šis arguments ir jānoraida, ciktāl tas attiecas uz lietām saistībā ar preču zīmēm “VORTEX”, “ROCKY” un “FORERUNNER”, kuras apstrīdētajā lēmumā ir minējusi Apelācijas padome. Šajās lietās iebildumi bija pamatoti ar vēlākiem preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem, bet prioritāte tika prasīta, pamatojoties uz agrākas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

76 Līdz ar to lietā saistībā ar preču zīmi “ROCKY” (R 2147/2010-4) un lietā saistībā ar preču zīmi “VORTEX” (R 512/2011-4) iebildumi bija balstīti uz vēlāk iesniegtiem Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumiem, bet prioritāte tika prasīta, pamatojoties uz agrākiem Vācijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem.

77 Attiecībā uz lietu saistībā ar preču zīmi “FORERUNNER” (R 2000/2010-4) ir jānorāda, ka šajā lietā iebildumi, nenoliedzami, bija pamatoti ar Austrijas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, nevis ar Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu. Tomēr šī pieeja bija ļoti tuva šajā lietā izmantotajai pieejai, ciktāl vienīgā atšķirība bija tā, ka prasītāja bija pamatojusi savus iebildumus tieši ar Austrijas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, nevis ar Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, prasot prioritāti, pamatojoties uz šo valsts preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

78 Šajā ziņā ir jānoraida prasītājas arguments par to, ka kādā citā lietā, kura arī attiecās uz preču zīmi "VORTEX" (R 1496/2011-4), iebildumi bija pamatoti ar reģistrētu Eiropas Savienības preču zīmi. Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka šajā lietā minētā preču zīme jau bija reģistrēta, ņemot vērā *M. A.* īstenoto reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģiju agrākā lietā, kas ir minēta šī sprieduma 76. punktā (R 512/2011-4). Tādējādi ar šo argumentu nevar pierādīt, ka attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi "VORTEX" *M. A.* nav īstenojis savu reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģiju.

79 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padomes minēto lietu skaits ir ierobežots. Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir jānorāda, ka, tā kā Apelācijas padome ir konstatējusi, ka attiecīgais tajā izskatāmais gadījums ir radies tikai lietās, kurās ir bijis iesaistīts *M. A.*, ar to, ka Apelācijas padomes minēto lietu skaits ir ierobežots, nevar atspēkot tās apsvērumu, saskaņā ar kuru tas nevarēja būt nejaušības rezultāts. Otrām kārtām, pieņemot, ka citās lietās prasītāja, iespējams, ir pamatojusi savus iebildumus ar reģistrētu preču zīmi, nesaistot šo reģistrāciju ar Apelācijas padomes identificēto reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģiju, ar to nevar atspēkot tās secinājumu, saskaņā ar kuru attiecībā uz preču zīmēm "VORTEX", "ROCKY", "FORERUNNER" un strīdīgo preču zīmi *M. A.* bija īstenojis šādu stratēģiju.

80 Tā kā Apelācijas padomes secinājums, saskaņā ar kuru situācija šajā lietā nav bijusi nejaušības rezultāts, var tikt apstiprināts ar tās apsvērumiem saistībā ar preču zīmēm "VORTEX", "ROCKY" un "FORERUNNER", prasītājas argumenti attiecībā uz Apelācijas padomes papildu apsvērumiem saistībā ar preču zīmēm "ANDROMEDA" un "DORADO JUMP IN THE AIR" var tikt noraidīti kā neefektīvi. Pat pieņemot, ka tie ir pamatoti, ar tiem nevar apstrīdēt Apelācijas padomes secinājumu, saskaņā ar kuru tajā izskatāmā situācija nav bijusi nejaušības rezultāts.

81 Līdz ar to ir jānoraida visi argumenti attiecībā uz Apelācijas padomes konstatējumu, saskaņā ar kuru *M. A.* ir īstenojis tādu reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģiju, kuras mērķis ir iebilst pret trešo personu iesniegtajiem reģistrācijas pieteikumiem.

Par strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

82 Prasītāja apstrīd arī tā Apelācijas padomes secinājuma pamatotību, atbilstoši kuram strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir daļa no iepriekš minētās reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģijas.

83 Šajā kontekstā ir jāatgādina, kā ir ticis norādīts šī sprieduma 39. punktā, ka no Apelācijas padomes konstatējumiem izriet, ka, sākot no 2005. gada, *M. A.* ir ķēdes veidā iesniedzis Vācijas un Austrijas preču zīmju "LUCEO" reģistrācijas pieteikumus, ievērojot pusgada ritmu "martā Austrijā, septembrī – Vācijā". Apelācijas padomes ieskatā, *Copernicus* bija lūgusi reģistrēt strīdīgo preču zīmi, atbildot uz personas, kas iestājusies lietā, iesniegto Eiropas Savienības preču zīmes "LUCEA LED" reģistrācijas pieteikumu, un vienīgais *Copernicus* pieteikuma mērķis bija iebilst pret Eiropas Savienības preču zīmes "LUCEA LED" reģistrāciju. Šajā kontekstā tā tostarp ņēma vērā apstākļus, atbilstoši kuriem, pirmkārt, līdz Eiropas Savienības preču zīmes "LUCEA LED" reģistrācijas pieteikuma iesniegšanai, kuru bija iesniegusi persona, kas iestājusies lietā, *M. A.* bija tikai ķēdes veidā iesniedzis valsts preču zīmju "LUCEO" reģistrācijas pieteikumus, lai gan pēc minētās iesniegšanas viņš bija lūdzis reģistrēt strīdīgo preču zīmi un bija pamatojis savus iebildumus ar to, un, otrkārt, šāds rīcības veids esot atbildis viņa reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģijai.

84 Prasītāja uzskata, ka šie apsvērumi ir kļūdaini. Strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma mērķis neesot "apsteigt" personas, kas iestājusies lietā, iesniegto Eiropas Savienības preču zīmes "LUCEA LED" reģistrācijas pieteikumu.

85 Pirmkārt, prasītāja norāda, ka strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir tikai *M. A.* īstenota leģitīma komercmodeļa izpausme, kas ietverot Eiropas Savienības preču zīmju portfeļa izveidošanu ar mērķi pārdot šīs preču zīmes trešajām personām. Viņš esot attīstījis strīdīgo preču zīmi ar valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem, grozot to preču un pakalpojumu sarakstu, attiecībā uz kurām reģistrācija tika lūgta, pirms paplašinātā un modernizētā veidā iekļaut to savā portfelī.

86 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos argumentus.

87 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmām kārtām, ka apstrīdētā lēmuma 36. un 43. punktā Apelācijas padome konstatēja, ka *M. A.* pats ir norādījis, ka personīgi nav vēlējies izmantot strīdīgo preču zīmi un nav varējis norādīt to klientu vārdus, kuri būtu izrādījuši interesi par to. *M. A.* nav izvirzījis nevienu argumentu, ar kuru varētu pierādīt, ka šis apsvērums ir kļūdains.

88 Otrām kārtām, prasītāja nav norādījusi nevienu argumentu, ar kuru varētu pierādīt, ka valsts preču zīmju “LUCEO” reģistrācijas pieteikumu iesniegšana ķēdes veidā ir bijusi pamatota, īstenojot leģitīmu komercmodeli. Tieši pretēji – kā ir ticis norādīts šī sprieduma 46.–52. punktā, *M. A.* rīcību ne vien nevar uzskatīt par strīdīgās preču zīmes attīstību, bet tās mērķis ir arī monopolizēt apzīmējumu “LUCEO”, apejot Regulas Nr. 207/2009 29. panta 1. punktā paredzēto sešu mēnešu pārdomu periodu un šīs regulas 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto piecu gadu nogaidīšanas periodu.

89 Tādējādi šis arguments ir jānoraida.

90 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka brīdī, kad *Copernicus* lūdza reģistrēt strīdīgo preču zīmi vai Austrijas preču zīmi “LUCEO”, tā nebija zinājusi par preču zīmes “LUCEA LED” reģistrācijas pieteikumu un ka tādējādi starp šiem diviem pieteikumiem nepastāvēja nekāda saikne.

91 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos argumentus.

92 Šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, ka prasītājas arguments par *Copernicus* nezināšanu skar subjektīvu elementu, kurš ir saistīts ar pieteikuma iesniedzēja nodomu pieteikuma iesniegšanas laikā. Tomēr saskaņā ar šī sprieduma 31. punktā minēto judikatūru pieteikuma iesniedzēja ļaunticība parasti ir nosakāma, ņemot vērā objektīvus kritērijus.

93 Tāpat ir jākonstatē, ka Apelācijas padome ir pierādījusi tādu objektīvu apstākļu esamību, kas liecina par labu tam, ka strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšana ir bijusi atbildes reakcija uz personas, kas iestājusies lietā, iesniegto Eiropas Savienības preču zīmes “LUCEA LED” reģistrācijas pieteikumu.

94 Tieši ņemot vērā šo judikatūru un šos apstākļus, ir jāizvērtē argumenti, kurus prasītāja ir izvirzījusi, lai pierādītu saiknes neesamību starp personas, kas iestājusies lietā, iesniegto Eiropas Savienības preču zīmes “LUCEA LED” reģistrācijas pieteikumu un *Copernicus* iesniegto strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

95 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Austrijas preču zīmes “LUCEO” reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī persona, kas iestājusies lietā, vēl nebija lūgusi reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi “LUCEA LED” un *Copernicus* tādējādi nevarēja par to zināt.

96 Šajā ziņā ir jāatgādina, kā ir ticis norādīts šī sprieduma 38. un 41.–81. punktā, ka saskaņā ar *M. A.* īstenoto reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģiju, Vācijas un Austrijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumi tika iesniegti ar mērķi piešķirt viņam bloķējošu pozīciju, kuru viņš izmantotu, lai iebilstu pret iespējamajiem trešo personu iesniegtajiem identisku vai līdzīgu apzīmējumu reģistrācijas pieteikumiem.

97 Līdz ar to tas, ka *Copernicus* vai *M. A.* brīdī, kad tie lūdza reģistrēt Austrijas preču zīmi “LUCEO”, nebija zināms par Eiropas Savienības preču zīmes “LUCEA LED” reģistrācijas pieteikumu, neliedz secināt, ka strīdīgās preču zīmes pieteikums, attiecībā uz kuru tika pieprasīta prioritāte, pamatojoties uz Austrijas preču zīmes “LUCEO” reģistrācijas pieteikumu, bija atbildes reakcija uz Eiropas Savienības preču zīmes “LUCEA LED ”reģistrācijas pieteikumu.

98 Otrkārt, ir jānoraida prasītājas arguments, saskaņā ar kuru nodeva par Austrijas preču zīmes “LUCEO” 2009. gada 16. marta reģistrācijas pieteikumu nebija samaksāta, jo tajā brīdī *M. A.* jau bija nolēmis lūgt strīdīgās preču zīmes reģistrāciju. Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka deviņu agrāko Vācijas un Austrijas preču zīmju “LUCEO” reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas laikā *M. A.* arī nebija samaksājis nodevu par reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu, vēlāk neiesniedzot Eiropas Savienības preču zīmes “LUCEO” reģistrācijas pieteikumu attiecīgo pārdomu periodu beigās.

99 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums nav ticis iesniegts kā atbildes reakcija uz personas, kas iestājusies lietā, iesniegto reģistrācijas pieteikumu, bet gan tādēļ, ka drīz izbeigtos pārdomu periods prioritātes pieprasīšanai attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi.

100 Arī šis arguments nav pārliecinošs.

101 Pirmkārt, ir jānorāda, ka agrāko Vācijas un Austrijas preču zīmju “LUCEO” reģistrācijas pieteikumu gadījumā *M. A.* bija ļāvis paiet sešu mēnešu pārdomu periodam, neiesniedzot Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, un bija iesniedzis tikai kādu citu valsts preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, lai saglabātu savu bloķējošo pozīciju.

102 Otrkārt, ir jākonstatē, ka pieeja, atbilstoši kurai, tuvojoties sešu mēnešu pārdomu perioda beigām, tiek pārbaudīts, vai ir tikuši iesniegti identisku vai līdzīgu preču zīmju reģistrācijas pieteikumi, pilnībā ietilpst *M. A.* īstenotās pieteikumu iesniegšanas stratēģijā. Vācijas un Austrijas preču zīmju “LUCEO” reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas ķēdes veidā mērķis tieši ir piešķirt viņam bloķējošu pozīciju, kas ļautu viņam iebilst pret iespējamajiem trešo personu iesniegtajiem identisku vai līdzīgu apzīmējumu reģistrācijas pieteikumiem. Lai varētu izmantot vai saglabāt šo bloķējošo pozīciju, bija pietiekami pirms attiecīgā pārdomu perioda beigām pārbaudīt, vai trešās personas nav iesniegušas identisku vai līdzīgu preču zīmju reģistrācijas pieteikumus.

103 Līdz ar to ir jānoraida visi prasītājas argumenti, kuru mērķis ir pierādīt, ka brīdī, kad *Copernicus* bija lūgusi reģistrēt strīdīgo preču zīmi, tai nebija zināms par Eiropas Savienības preču zīmes “LUCEA LED” reģistrācijas pieteikumu.

104 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padome nav pievērsusi pietiekamu vērību tam, ka *Copernicus* varēja arī izvirzīt iebildumus, pamatojoties uz Austrijas preču zīmes “LUCEO” 2009. gada 16. marta reģistrācijas pieteikumu, kas būtu bijis lētāk un drošāk.

105 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šo argumentu.

106 Arī šis arguments ir jānoraida.

107 Ar šo argumentu nevar apstrīdēt norādes, kas liecina par labu tam, ka strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma mērķis bija “apsteigt” Eiropas Savienības preču zīmes “LUCEA LED” reģistrācijas pieteikumu. Nenoliedzami, prasītāja pamatoti norāda uz to, ka iebildumus bija iespējams izvirzīt arī, tieši pamatojoties uz Austrijas preču zīmes “LUCEO” 2009.gada 16. marta reģistrācijas pieteikumu, kā prasītāja to bija izdarījusi lietā saistībā ar šī sprieduma 77. punktā minēto preču zīmi “FORERUNNER” (R 2000/2010-4). Tomēr ir jākonstatē, ka strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums varēja nostiprināt *M. A.* bloķējošo pozīciju attiecībā pret personu, kas iestājusies lietā, jo tā kā Eiropas Savienības preču zīme aptvēra visu Eiropas Savienību un tādējādi ļāva tam iebilst pret valsts preču zīmes reģistrēšanu arī Savienības dalībvalstu preču zīmju birojos.

108 Tādējādi ne ar vienu no prasītājas izvirzītajiem argumentiem nevar pierādīt, ka Apelācijas padomes konstatējumi, saskaņā ar kuriem strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir daļa no *M. A.* īstenotās reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģijas un tā mērķis bija "apsteigt" personas, kas iestājusies lietā, iesniegto Eiropas Savienības preču zīmes "LUCEA LED" reģistrācijas pieteikumu, ir kļūdaini. Tieši pretēji – *Copernicus* rīcība saistībā ar strīdīgo preču zīmi paradigmātiskā veidā parāda *M. A.* īstenotās reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģijas darbību, kuru šī sprieduma 42.–63. punktā izklāstīto iemeslu dēļ nevar uzskatīt par atbilstošu Regulas Nr. 207/2009 mērķiem.

b) Par strīdīgās preču zīmes izmantošanu

109 Otrs apstāklis, kuru ir ņēmusi vērā Apelācijas padome, ir veids, kādā *M. A.* izmantoja strīdīgo preču zīmi. Apstrīdētā lēmuma 36. un 43. punktā Apelācijas padome konstatēja, ka, pirmkārt, *M. A.* bija norādījis, ka viņš pats nav vēlējies izmantot strīdīgo preču zīmi un nebija varējis nosaukt to klientu vārdus, kas bija izrādījuši interesi par to, un, otrkārt, ka viņš bija lūdzis personai, kas iestājusies lietā, samaksāt EUR 75 000. Apelācijas padome no tā secināja, ka šis samaksas lūgums bija vienīgā iespēja izmantot strīdīgo preču zīmi. Šajā ziņā tā norādīja, ka šī summa ir jāsalīdzina ar oficiālajām nodevām, kas kopumā ir tikušas samaksātas par strīdīgo preču zīmi.

110 Prasītāja uzskata, ka šie Apelācijas padomes apsvērumi ir kļūdaini.

111 Pirmkārt, prasītāja apstrīd Apelācijas padomes apsvērumus attiecībā uz strīdīgās preču zīmes saimniecisko izmantošanu. Šajā ziņā tā apgalvo, ka *M. A.* iebildumu procesa ietvaros nebija izteicis lūgumu samaksāt finanšu kompensāciju. Tikai pēc tam, kad viņa pieteikums šīs procedūras ietvaros tika apmierināts, viņš esot lūdzis personai, kas iestājusies lietā, pārtraukt tās īstenoto rīcību, lai aizsargātu savas tiesības un nešķistu neaktīvs. Tikai pēc tam, kad persona, kas iestājusies lietā, esot ierosinājusi iegādāties strīdīgo preču zīmi par EUR 15 000, *M. A.* esot lūdzis samaksāt summu EUR 75 000. Viņš neesot klusi un nemanāmi nogaidījis, kamēr persona, kas iestājusies lietā, būs uzsākusi izmantot preču zīmi "LUCEA LED" attiecībā uz savām precēm, nedz arī nogaidījis, kamēr tā būs to izmantojusi attiecībā uz savām precēm pēc iespējas ilgāk, lai prasītu atlīdzināt zaudējumus. Līdz ar to esot bijis kļūdaini secināt, ka vienīgais strīdīgās preču zīmes reģistrācijas mērķis bija līdzekļu izspiešana no pretējās puses. Turklāt prasītāja apgalvo, ka citas Apelācijas padomes minētās lietas, kuras skar citas preču zīmes, kas var būt saistāmas ar *M. A.*, ir administratīvi procesi, kuri esot tikuši ierosināti, tikai lai saglabātu to preču zīmju aizsardzības tiesības, kas pieder *M. A.* vai kādai no viņa pārstāvētajām sabiedrībām. Tie neesot civilprocesi, un pārējiem lietas dalībniekiem neesot ticis pieprasīts nekāds maksājums.

112 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos argumentus.

113 Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītāja nav izvirzījusi nevienu argumentu, lai pierādītu kļūdu vērtējumā, kas būtu ietekmējusi Apelācijas padomes konstatējumus, saskaņā ar kuriem, pirmkārt, *M. A.* neesot bijis nodoma pašam izmantot strīdīgo preču zīmi un, otrkārt, nebija iespējams konstatēt nevienu trešo personu, kura būtu izrādījusi interesi par strīdīgo preču zīmi. Prasītāja tostarp nav norādījusi nevienu apstākli, kas liecinātu par labu tam, ka gados pirms Eiropas Savienības preču zīmes "LUCEA LED" reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas vēlāk iesniegtie valsts preču zīmju "LUCEO" pieteikumi būtu radījuši kādu interesi trešajām personām. Tādējādi ir jākonstatē, ka prasītāja nav norādījusi nekādu citu pietiekamu izskaidrojumu attiecībā uz veidu, kādā *M. A.* plānoja izmantot strīdīgo preču zīmi, ja tas nav bijis tikai tādēļ, lai varētu iebilst pret tādiem iespējamajiem identisku vai līdzīgu apzīmējumu reģistrācijas pieteikumiem kā personas, kas iestājusies lietā, iesniegtais.

114 Turklāt ar argumentiem, pirmkārt, par to, ka *M. A.* bija lūdzis personai, kas iestājusies lietā, samaksāt noteiktu naudas summu tikai pēc tam, kad viņa pieteikums iebildumu procesa ietvaros tika apmierināts, un, otrkārt, par to, ka viņš nebija ilgāk nogaidījis, lai paustu savu nostāju, nevar atspēkot

Apelācijas padomes secinājumu par strīdīgās preču zīmes saimniecisko izmantošanu. Šajā ziņā tostarp ir jānorāda, ka tas, ka *M. A.* pieteikums iebildumu procesā tika apmierināts, nostiprināja viņa pozīciju sarunās par finanšu vienošanos ar personu, kas iestājusies lietā.

115 Turklāt attiecībā uz argumentiem par pārējām preču zīmēm ir jākonstatē, ka prasītāja nav norādījusi, kādā veidā *M. A.* plānoja izmantot šīs preču zīmes, ja tas nav bijis tikai tādēļ, lai varētu pamatoties uz tām ar mērķi iebilst pret identisku vai līdzīgu preču zīmju reģistrēšanu un gūt no šīs bloķējošās pozīcijas ekonomiskas priekšrocības. Prasītāja nav norādījusi nevienu argumentu, kas ļautu konstatēt, ka *M. A.* ir bijusi vēlme pašam izmantot minētās preču zīmes vai ka trešās personas būtu izrādījušas interesi par tām. Šo secinājumu neatspēko tas, ka lietas, uz kurām ir atsaukusies Apelācijas padome, ir iebildumu procesi. Veids, kādā *M. A.* ir rīkojies saistībā ar strīdīgo preču zīmi, pierāda, ka gadījumā, ja viņa pieteikums iebildumu procesa ietvaros būtu ticis apmierināts, viņš būtu bijis gatavs uzsākt brīdinājuma procedūras pret identisku vai līdzīgu apzīmējumu izmantošanu un uzsākt sarunas.

116 Līdz ar to visi iebildumi, ar kuriem tiek apstrīdēti Apelācijas padomes apsvērumi attiecībā uz strīdīgās preču zīmes saimniecisko izmantošanu, ir noraidāmi.

117 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka pretēji Apelācijas padomes konstatējumiem valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšana nebija bezmaksas. Austrijā, iesniedzot preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, esot jāsamaksā dokumentāra nodeva neatkarīgi no tā, vai preču zīme gala rezultātā ir tikusi reģistrēta. Kopumā *M. A.* dažādiem preču zīmju birojiem par preču zīmju reģistrēšanu esot samaksājis nodevas par kopējo summu sešu ciparu apmērā, tostarp arī par preču zīmēm, saistībā ar kurām reģistrācijas procedūra netika turpināta līdz galam.

118 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos argumentus.

119 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka prasītāja nav izvirzījusi nevienu konkrētu pierādījumu, kas ļautu konstatēt summas, ko tā ir samaksājusi par Vācijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem.

120 Otrkārt, attiecībā uz nodevām, kas ir samaksātas par Austrijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem, ir jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 40. punktā Apelācijas padome ir atzinusi, ka Austrijā par oficiālas veidlapas iesniegšanu ir jāmaksā dokumentāra nodeva. Līdz ar to pretēji prasītājas apgalvotajam no apstrīdētā lēmuma nevar secināt, ka Apelācijas padome ir uzskatījusi, ka saistībā ar Austrijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem šādas nodevas nav tikušas samaksātas.

121 Šo secinājumu neatspēko tas, ka apstrīdētā lēmuma 21. punktā Apelācijas padome ir atsaukusies uz *M. A.* īstenotās reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas “bezmaksas” raksturu. Šis Apelācijas padomes apsvērums ir jālasa kopā ar tās konstatējumu, kas ir ietverts apstrīdētā lēmuma 40. punktā, kurā tā ir atzinusi, ka saistībā ar Austrijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem bija jāmaksā dokumentārās nodevas. Atsaucoties uz *M. A.* īstenotās reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas “bezmaksas” raksturu, Apelācijas padome tādējādi ir vienīgi konstatējusi, ka viņa īstenotā reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģija ļāva nemaksāt nodevas par reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu saistībā ar Vācijas un Austrijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem, ciktāl šo divu dalībvalstu tiesiskajā regulējumā nav paredzēta šādu nodevu samaksa preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī.

122 Šajā ziņā ir arī jānorāda, ka prasītāja pati ir atzinusi, ka nodevas par reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu nemaksāšana saistībā ar Vācijas un Austrijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem ļāva tai samazināt tās reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas rezultātā radušos izdevumus. Jākonstatē, ka tas apstiprina Apelācijas padomes secinājumus. Tā kā atbilstoši šai stratēģijai *M. A.* un ar viņu saistītās sabiedrības lūdza reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi tikai tad, ja trešā persona bija iesniegusi pieteikumu par identiskas vai līdzīgas Eiropas Savienības preču zīmes reģistrēšanu, un tikai iesniedza Vācijas un Austrijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumus ķēdes veidā, nemaksājot nodevas par reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu, kad tās nebija jāmaksā, tie varēja samazināt no šīs reģistrācijas

pieteikumu iesniegšanas stratēģijas izrietošos izdevumus, vienlaicīgi apejot Regulas Nr. 207/2009 29. pantā paredzēto sešu mēnešu pārdomu periodu un šīs regulas 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto nogaidīšanas periodu. Līdz ar to strīdīgās preču zīmes gadījumā *M. A.* nebija samaksājis nekādu nodevu par reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu saistībā ar desmit Vācijas un Austrijas preču zīmju “LUCEO” reģistrācijas pieteikumiem un tikai pēc tam, kad persona, kas iestājusies lietā, bija lūgusi reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi “LUCEA LED”, tika samaksāta nodeva par reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu saistībā ar strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

123 Treškārt, ar prasītājas argumentu par kopējo *M. A.* samaksāto nodevu summu nevar pierādīt kļūdu vērtējumā, kas būtu ietekmējusi Apelācijas padomes apsvērumus par strīdīgās preču zīmes saimniecisko izmantošanu.

124 Pirmām kārtām, ir jānorāda, ka pat pēc tam, kad Vispārējā tiesa lūdza iesniegt pierādījumus par to, ka *M. A.* ir samaksājis “kopējo summu sešu ciparu apmērā”, prasītāja ir tikai iesniegusi 1957. gada *Gebührengesetz* (likums par nodokļiem un nodevām), tā 2011. gada 11. novembra redakcijā (*BGBl.* 267/1957), noteikumu reprodukciju, norādot, ka vairs nav iespējams precīzi konstatēt, kāda ir bijusi samaksāto dokumentāro nodevu summa, jo vairs nav iespējams atrast attiecīgo sabiedrību grāmatvedības dokumentus.

125 Otrām kārtām un katrā ziņā, pat pieņemot, ka saistībā ar visām *M. A.* vai ar viņu saistīto sabiedrību veiktajām reģistrācijām vai preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem dažādiem preču zīmju birojiem tika samaksāta kopējā summa sešu ciparu apmērā, ar to nevar pierādīt kļūdu, kas ietekmētu Apelācijas padomes apsvērumus par tādas reģistrācijas pieteikumu stratēģijas esamību, kuras mērķis ir bloķēt trešo personu iesniegtos identisku vai līdzīgu preču zīmju reģistrācijas pieteikumus. Šādas reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas ekonomiskie panākumi ir atkarīgi, pirmkārt, no iespējas samazināt izdevumus, kas ir radušies, lai varētu izveidot bloķējošu pozīciju, pirms rodas konflikts ar trešās personas lūgto reģistrāciju, un, otrkārt, no tādu ienākumu gūšanas, kas pārsniedz saistībā ar šādu konfliktu radušos izdevumus. Jākonstatē, ka *M. A.* īstenotās reģistrācijas pieteikumu stratēģijas mērķis bija samazināt izmaksas, kas izriet no sākotnējo reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas, saistībā ar kuriem netika maksātas nodevas par reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu, un ka tikai saistībā ar strīdīgo preču zīmi *M. A.* bija lūdzis personai, kas iestājusies lietā, samaksāt EUR 75 000 un tātad kopējo summu piecu ciparu skaitļa apmērā.

126 Tādējādi ar nevienu no prasītājas izvirzītajiem argumentiem nevar pierādīt, ka Apelācijas padomes konstatējums, saskaņā ar kuru vienīgā iespēja izmantot strīdīgo preču zīmi bija to izmantot, lai varētu iebilst pret identisku vai līdzīgu preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem un gūt no šiem iebildumiem ekonomisku priekšrocību, ir kļūdains.

c) Par pārskatāmības trūkumu

127 Trešais apstāklis, kuru ir ņēmusi vērā Apelācijas padome, ir *M. A.* īstenotās reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas pārskatāmības trūkums. Tādējādi tā apstrīdētā lēmuma 21. punktā ir norādījusi uz to preču zīmju reģistrācijas pieteikumu, kas var būt saistāmi ar *M. A.*, nepārskatāmību un ir uzskatījusi, ka viņa stratēģija izraisīja “samezglojumus intelektuālā īpašuma tiesību līmenī, ko trešās personas nevar atšķetināt”. Apstrīdētā lēmuma 51. punktā tā norādīja, ka strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika iesniegts apstākļos, kas trešajām personām nav pārredzami un ir pretrunā preču zīmju tiesību pamatstruktūrai, kuras mērķis ir nodrošināt tiesisko noteiktību ar tādu intelektuālā īpašuma tiesību palīdzību, ar kurām ir iespējams iepazīties.

128 Prasītāja uzskata, ka šie Apelācijas padomes apsvērumi ir kļūdaini.

129 Pirmkārt, prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka tā ir atzinusi "prioritātes lamatu" pastāvēšanu, pamatojoties uz apsvērumu, saskaņā ar kuru valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumi esot bijuši apslēpti un neatrodami trešajām personām. Izmantojot izteicienu "prioritātes lamatas", Apelācijas padome esot pārkāpusi principu, atbilstoši kuram, nosakot prioritāti vai agrāko raksturu, noteicošais ir nevis iespējamās vēlāk notikušās reģistrācijas brīdis, bet gan pieteikuma iesniegšanas brīdis. Turklāt "prioritātes lamatas" neesot pastāvējušas. Pirmkārt, valsts preču zīmes, kas bija reģistrācijas pieteikuma priekšmets, esot bijušas norādītas publiskās un brīvi pieejamās datubāzēs. Līdz ar to tās esot bijušas atrodamas bez maksas un ar minimālu piepūli. *M. A*. lēmums lūgt reģistrēt Vācijas un Austrijas preču zīmes esot bijis apzināts lēmums, lai nodrošinātu to redzamību un darītu zināmu iespējami ieinteresētajām personām pieejamās preču zīmes. Persona, kas iestājusies lietā, tādējādi esot zinājusi vai vismaz tai vajadzēja zināt par Austrijas preču zīmes "LUCEO" 2009. gada 16. marta reģistrācijas pieteikumu. Otrkārt, ciktāl Apelācijas padome ir norādījusi uz pārskatāmības trūkumu sakarā ar to, ka prasītāja desmit gadu laikā bija parādījusies ar dažādiem vārdiem un ka šajā laikposmā atsevišķas preču zīmes bija piederējušas dažādām sabiedrībām, šis apsvērums neesot atbilstošs un katrā ziņā tas neesot pamatots.

130 *EUIPO* un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd šos argumentus.

131 Pirmkārt, ciktāl prasītāja ar šiem argumentiem pārmet Apelācijas padomei, ka tā ir uzskatījusi, ka tādas trešās personas kā persona, kas iestājusies lietā, nevarēja atrast Vācijas un Austrijas preču zīmju "LUCEO" reģistrācijas pieteikumus, pietiek atgādināt, ka apstrīdētā lēmuma 42. punktā Apelācijas padome ir skaidri norādījusi, ka konstatējums par *Copernicus* ļaunticību nav atkarīgs no tā, vai bija pastāvējušas "neatpazīstamas prioritātes lamatas". Līdz ar to pretēji prasītājas apgalvotajam apstrīdētais lēmums nav pamatots ar apsvērumu, atbilstoši kuram trešās personas neesot varējušas atrast Vācijas vai Austrijas preču zīmju "LUCEO" reģistrācijas pieteikumus.

132 Otrkārt, ir jāizvērtē, vai ar prasītājas izvirzītajiem argumentiem var pierādīt, ka Apelācijas padomes apsvērums, saskaņā ar kuru *M. A*. īstenotajai reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijai bija raksturīgs pārskatāmības trūkums, ir kļūdains.

133 Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka Apelācijas padomei neesot bijis jāņem vērā tas, ka preču zīmju pieteikumi un preču zīmes, kas var būt saistāmas ar *M. A*., vēlāk tika nodotas vairākām ar viņu saistītām sabiedrībām.

134 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, nenoliedzami, prasītāja ir pamatoti norādījusi, ka tās preču zīmes īpašnieka identificēšana, ar kuru ir pamatoti vai var tikt pamatoti iebildumi, neietekmē jautājumu par to, vai pastāv sajaukšanas iespēja starp divām preču zīmēm.

135 Tomēr pretēji prasītājas norādītajam tas nenozīmē, ka šī sprieduma 38. un 39. punktā aprakstītajos apstākļos vēlāk veiktā tiesību uz preču zīmēm nodošana dažādām sabiedrībām nevarēja padarīt *M. A*. īstenoto reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģiju grūtāk uztveramu trešajām personām. Būtībā šīs nodošanas rezultātā mazāk redzams kļuva tas, ka viena un tā pati persona, proti, *M. A*., organizēja daudzus preču zīmju pieteikumus ar dažādu sabiedrību starpniecību un ka tāda situācija kā šajā lietā nebija nejaušības rezultāts, bet gan reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģijas sekas, kuras pamatā bija Vācijas un Austrijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšana ķēdes veidā.

136 Šo apsvērumu neatspēko prasītājas arguments, saskaņā ar kuru preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniedzēji un *EUIPO* varēja konstatēt, ka visi šie iebildumu procesi var tikt saistīti ar *M. A*., ciktāl viņš preču zīmju biroju datubāzēs vienmēr bija minēts kā attiecīgo sabiedrību pārstāvis. Pat pieņemot, ka tas bija iespējams saistībā ar visām lietām par preču zīmēm vai preču zīmju pieteikumiem, kas varēja tikt saistīti ar *M. A*., tostarp tām, kas tika atceltas nodevas par reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu

nesamaksāšanas dēļ, tas neko nemaina tajā, ka nodošanas rezultātā vismaz pirmšķietami bija mazāk redzams tas, ka attiecīgie iebildumu procesi bija vienas personas organizētas reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas izpausme.

137 Šādā kontekstā ir arī jānorāda, ka, neraugoties uz to, ka Vispārējā tiesa bija aicinājusi izklāstīt iemeslus, kuru dēļ bija notikusi vēlākā nodošana, prasītāja šajā ziņā nav norādījusi konkrētus argumentus, bet ir tikai abstrakti apgalvojusi, ka šī nodošana bija notikusi iekšēju iemeslu dēļ, kas ir saistīti ar ekonomiku un uzņēmuma tehnisko pārvaldību.

138 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jākonstatē, ka Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, ņemdama vērā vēlāk notikušo preču zīmju un preču zīmju pieteikumu nodošanu kā apstākli, kas ir ietekmējis *M. A.* un ar viņu saistīto sabiedrību īstenotās rīcības pārskatāmību.

139 Treškārt, attiecībā uz argumentu, saskaņā ar kuru persona, kas ir iestājusies lietā, esot varējusi atrast valsts preču zīmju "LUCEO" reģistrācijas pieteikumus, ir jākonstatē, ka Apelācijas padome ir pamatoti norādījusi, ka pārslēgšanās no Vācijas uz Austrijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem un nodevu par ar tām saistīto reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu nesamaksāšanas dēļ *M. A.* darbības veids trešajām personām nebija tik pārskatāms. Pēc tam, kad ir konstatēts, ka ir ticis iesniegts Vācijas vai Austrijas preču zīmes reģistrācijas pieteikums, par kuru nav tikusi samaksāta nodeva par reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu, trešā persona, nenoliedzami, var gaidīt, ka šī nodeva vēl tiks samaksāta un preču zīme tiks reģistrēta. Tomēr tā nevar pamatoti gaidīt, ka šī nodeva netiks samaksāta un ka tieši pirms Regulas Nr. 207/2009 29. pantā paredzētā sešu mēnešu pārdomu perioda citā dalībvalstī tiks iesniegts vēl viens valsts preču zīmes "LUCEO" reģistrācijas pieteikums, ciktāl šāda rīcība šī sprieduma 51. un 52. punktā izklāstīto iemeslu dēļ ir pretrunā Regulas Nr. 207/2009 garam.

140 Ceturtkārt, attiecībā uz argumentu par to, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi principu, saskaņā ar kuru, nosakot prioritāti vai agrāko raksturu, noteicošais ir nevis iespējamās vēlāk veiktās reģistrēšanas brīdis, bet gan pieteikuma iesniegšanas brīdis, pietiek konstatēt, ka Apelācijas padome ir vienīgi izvērtējusi, vai strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī *Copernicus* bija rīkojusies ļaunticīgi, kā tas ir paredzēts Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā. Pretēji prasītājas apgalvotajam Apelācijas padome tādējādi nav pamatojusies uz iespējamās vēlāk notikušās reģistrācijas brīdi.

141 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, ir jāsecina, ka ar prasītājas izvirzītajiem argumentiem nevar pierādīt tādas kļūdas vērtējumā pastāvēšanu, kas ietekmētu Apelācijas padomes apsvērumu, saskaņā ar kuru vēlāk notikušās preču zīmju un preču zīmju pieteikumu nodošanas dažādām sabiedrībām, pārslēgšanās no Vācijas uz Austrijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem un nodevu par ar tām saistīto reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu nesamaksāšanas dēļ *M. A.* īstenotās reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģija trešajām personām nebija tik pārskatāma.

142 Otrkārt, prasītāja ir izvirzījusi argumentus ar mērķi apstrīdēt pārējos Apelācijas padomes apsvērumus attiecībā uz *M. A.* īstenotās reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas pārskatāmības trūkumu, kuri attiecas uz to dokumentāro pierādījumu iesniegšanu, kuri ir nepieciešami prioritātes pieprasīšanai un ar Vācijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem saistīto lietas materiālu pieejamībai. Šajā kontekstā tā arī norāda uz Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrā teikuma pārkāpumu, ciktāl Apelācijas padome nav devusi tai iespēju paust savu nostāju šajā ziņā. Šie argumenti tiks izvērtēti šī sprieduma 152.–156. punktā.

3. *Par argumentiem attiecībā uz Apelācijas padomes secinājumu par "Copernicus" ļaunticību*

143 Tieši ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ir jāizvērtē prasītājas argumenti, saskaņā ar kuriem Apelācijas padome nebija tiesīga secināt, ka, ņemot vērā ar strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu saistītos apstākļus, bija uzskatāms, ka *Copernicus* ir rīkojusies ļaunticīgi.

144 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, kā ir ticis norādīts šī sprieduma 37.–108. punktā, ka prasītāja nav izvirzījusi argumentus, ar kuriem varētu apstrīdēt Apelācijas padomes konstatējumu, saskaņā ar kuru *Copernicus* reģistrācijas pieteikums ir daļa no reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģijas, kuras ietvaros vēlāk ķēdes veidā tiek iesniegti valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumi un kuras mērķis ir piešķirt *M. A*. bloķējošu pozīciju, ko viņš izmantotu, lai iebilstu pret iespējamajiem trešo personu iesniegtajiem identisku vai līdzīgu apzīmējumu reģistrācijas pieteikumiem, pieprasot prioritāti attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu. Otrkārt, ir jākonstatē, ka neviens no prasītājas argumentiem nevar ietekmēt apsvērumu, saskaņā ar kuru šāda rīcība neatbilst Regulas Nr. 207/2009 mērķiem, jo tās nolūks ir apiet minētās regulas 29. pantā paredzēto sešu mēnešu pārdomu periodu un šīs regulas 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto piecu gadu nogaidīšanas periodu. Treškārt, kā izriet no šī sprieduma 109.–126. punkta, prasītāja nav norādījusi argumentus, ar kuriem varētu atspēkot Apelācijas padomes konstatējumu, ka *Copernicus* bija nodoms izmantot strīdīgo preču zīmi, lai iebilstu pret tādiem reģistrācijas pieteikumiem kā personas, kas iestājusies lietā, iesniegto un gūtu ekonomiskas priekšrocības no šiem iebildumiem. Ceturtkārt, kā ir ticis norādīts šī sprieduma 127.–141. punktā, ar šiem argumentiem nevar atspēkot tā Apelācijas padomes konstatējuma pamatotību, saskaņā ar kuru noteiktu elementu dēļ, t.i., vēlāk veiktā preču zīmju un preču zīmju pieteikumu nodošana dažādām sabiedrībām, pārslēgšanās no Vācijas uz Austrijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem un nodevu par reģistrācijas pieteikumu iesniegšanu nesamaksāšana, *M. A*. īstenotā reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgas iesniegšanas stratēģija trešajām personām nebija tik acīmredzama.

145 Jākonstatē, ka šie elementi paši par sevi vien ļauj secināt, ka *Copernicus*, iesniedzot strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir rīkojusies ļaunticīgi. Kā apstrīdētā lēmuma 21. punktā pamatoti ir norādījusi Apelācijas padome, ļaunticība tostarp pastāv tad, ja preču zīmju pieteikumi ir tikuši novirzīti no to sākotnējā mērķa un ir tikuši iesniegti spekulatīvā nolūkā vai tikai ar mērķi saņemt finanšu kompensāciju. Ņemot vērā šajā lietā pastāvošos apstākļus, Apelācijas padome bija tiesīga secināt, ka *M. A*. organizētās Vācijas un Austrijas preču zīmju "LUCEO" reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas ķēdes veidā mērķis bija piešķirt viņam bloķējošu pozīciju, kuru viņš izmantotu, lai varētu pieprasīt prioritāti attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ja trešā persona lūgtu reģistrēt identisku vai līdzīgu Eiropas Savienības preču zīmi. Līdz ar to, kad *Copernicus* lūdza reģistrēt strīdīgo preču zīmi, tai nebija nodoma izmantot tās pamatfunkciju, t. i., garantēt patērētājam vai gala lietotājam ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot viņam bez iespējas sajaukt atšķirt preci vai pakalpojumu no precēm un pakalpojumiem ar citādu izcelsmi (skat. šī sprieduma 29. punktu), bet tai bija nodoms izmantot to, lai nepieļautu personas, kas iestājusies lietā, lūgto Eiropas Savienības preču zīmes "LUCEA LED" reģistrēšanu un gūt ekonomiskas priekšrocības no savas bloķējošās pozīcijas.

146 Neviens no prasītājas norādītajiem argumentiem nevar atspēkot šo secinājumu.

147 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka *Copernicus* nebija mēģinājusi liegt personai, kas iestājusies lietā, izmantot preču zīmi, kuru tā bija jau izmantojusi pirms tam. Šajā ziņā ir jānorāda, ka, nenoliedzami, šāda nodoma esamība ir viens no elementiem, kas var liecināt par ļaunticības esamību Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Tomēr pretēji prasītājas apgalvotajam šāda nodoma neesamība neliedz konstatēt pieteikuma iesniedzēja ļaunticību (šajā ziņā skat. spriedumu, 2012. gada 14. februāris, "BIGAB", T-33/11, EU:T:2012:77, 20. punkts). Tātad šis arguments ir jānoraida.

148 Otrkārt, prasītāja norāda, ka šajā lietā nepastāvēja prioritātes lamatas, ko trešajām personām nebija iespējams atklāt. Šajā ziņā pietiek konstatēt, kā ir ticis izklāstīts šī sprieduma 131. un 143.–145. punktā, ka šajā lietā pastāvošajos apstākļos Apelācijas padome bija tiesīga izdarīt secinājumu par *Copernicus* ļaunticību, pat tādā gadījumā, ja trešajai personai nebija neiespējami atrast valsts preču zīmju reģistrācijas pieteikumus.

149 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Austrijas preču zīmes "LUCEO" 2009. gada 16. marta reģistrācijas pieteikums jau ir radījis stabilu tiesisko stāvokli un ka *Copernicus* bija leģitīma interese lūgt reģistrēt strīdīgo preču zīmi un prioritātes periodā pieprasīt prioritāti attiecībā uz to, pamatojoties uz minēto pieteikumu.

150 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka šī sprieduma 49.–52. punktā izklāstīto apsvērumu dēļ tāda reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģija, kādā ietilpa strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums, nevar tikt uzskatīta par atbilstošu Regulas Nr. 207/2009 garam.

151 Otrkārt, ciktāl prasītāja būtībā ir norādījusi, ka tā ir rīkojusies atbilstoši Regulā Nr. 207/2009 paredzētajiem noteikumiem, ir jānorāda, ka Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēta Eiropas Savienības preču zīmes atcelšana, ja pieteikuma iesniedzējs tās reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī ir rīkojies ļaunticīgi, un tajā tādējādi ir niansēta prasītājas norādīto noteikumu piemērošana.

152 No tā izriet, ka šī sprieduma 144. punktā atgādinātajos apstākļos Apelācijas padome bija tiesīga secināt, ka *Copernicus*, iesniedzot strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, bija rīkojusies ļaunticīgi.

153 Tādējādi jau šobrīd, pamatojoties uz šī sprieduma 144. punktā apkopotajiem apstākļiem, var apstiprināt Apelācijas padomes secinājumu par *Copernicus* ļaunticību.

154 Līdz ar to kā neefektīvi ir jānoraida šī sprieduma 142. punktā minētie prasītājas argumenti, kuru mērķis ir apstrīdēt pārējos Apelācijas padomes apsvērumus saistībā ar *M. A*. īstenotās reģistrācijas pieteikumu ļaunprātīgās iesniegšanas stratēģijas nepārskatāmību. Pirmkārt, šo argumentu mērķis ir pierādīt tā apstrīdētā lēmuma 23. un 24. punktā ietvertā Apelācijas padomes apsvēruma kļūdaino raksturu, saskaņā ar kuru saistībā ar apgalvojumu par ļaunticību bija jāņem vērā tas, ka *Copernicus* nebija iesniegusi dokumentārus pierādījumus, kas ir nepieciešami, lai varētu pieprasīt prioritāti, un ka tikai tas vien, ka strīdīgās preču zīmes lietas materiālos vēl joprojām nav ietverts neviens dokuments, kas ļautu izvērtēt prioritātes pieprasījuma pamatotību, jau ietilpa apzinātā slēpšanas un nepārskatāmības stratēģijā. Otrkārt, to mērķis ir pierādīt, ka apstrīdētā lēmuma 47. punktā ietvertais Apelācijas padomes apsvērums, saskaņā ar kuru pārskatāmības trūkums saistībā ar prioritātes pieprasījumu izrietēja arī no tā, ka vairs nebija pieejami ar Vācijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem saistītie lietas materiāli, ir bijis kļūdains. Ņemot vērā šī sprieduma 143.–153. punktā izklāstīto, ir jākonstatē, ka, lai arī prasītājas izvirzītie argumenti liecina par to, ka saistībā ar šiem apsvērumiem ir tikušas pieļautas kļūdas vērtējumā, Apelācijas padomes secinājums par *Copernicus* ļaunticību ir jāapstiprina.

155 Līdz ar to kā neefektīvs ir jānoraida arī prasītājas arguments par to, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 75. panta otro teikumu, nesniedzot *Copernicus*, kā arī strīdīgās preču zīmes vēlākajiem īpašniekiem iespēju paust savu nostāju par ar Vācijas preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem saistīto lietas materiālu pieejamību.

156 Tādējādi ir jānoraida gan prasītājas argumenti, kuru mērķis ir apstrīdēt Apelācijas padomes konstatējumus par apstākļiem, kas bija pastāvējuši saistībā ar strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, gan argumenti, kas attiecas uz Apelācijas padomes secinājumu par *Copernicus* ļaunticību.

4. *Par argumentiem saistībā ar personas, kas iestājusies lietā, vai tās advokāta ļaunticību*

157 Prasītāja tāpat apgalvo, ka Apelācijas padomei vajadzēja arī ņemt vērā personas, kas iestājusies lietā, un tās advokāta ļaunticību. Šajā kontekstā tā būtībā apgalvo, ka personas, kas iestājusies lietā, advokāts pagātnē ir bijis *M. A*. partneris un tādējādi tam bija zināms viņa īstenotais komercmodelis. Persona, kas iestājusies lietā, pati esot rīkojusies ļaunticīgi, lūdzot reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi

“LUCEA LED”, lai gan tai bija zināms par Austrijas preču zīmes “LUCEO” 2009. gada 16. marta reģistrācijas pieteikuma esamību. Ņemot vērā attiecības starp *M. A.* un personas, kas iestājusies lietā, advokātu, Apelācijas padomei esot bijis kritiski jāizvērtē personas, kas iestājusies lietā, apgalvojumi.

158 Vispirms ir jānorāda, ka no apstrīdētā lēmuma 17. un 18. punkta, saskaņā ar kuriem attiecību starp *M. A.* un personas, kas iestājusies lietā, advokātu dēļ tās iesniegtais pieteikums *EUIPO* nav nepieņemams, izriet, ka Apelācijas padome ir ņēmusi vērā prasītājas argumentus par šīm attiecībām.

159 Attiecībā uz prasītājas argumentu par to, ka šajā lietā Apelācijas padome nav pietiekamā mērā ņēmusi vērā personas, kas iestājusies lietā, ļaunticību, nenoliedzami, ir jākonstatē, ka, pieņemot, ka personas, kas iestājusies lietā, ļaunticība būtu pierādīta, tā būtu jāņem vērā atcelšanas procedūrā, kas ir vērsta pret preču zīmi, kuras īpašniece tā ir, proti, preču zīmi “LUCEA LED”. Savukārt šajā procedūrā, kura attiecas uz strīdīgo preču zīmi “LUCEO” un kurā Apelācijas padome ir konstatējusi, ka *Copernicus*, iesniedzot šīs preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir rīkojusies ļaunticīgi, ar personas, kas iestājusies lietā, iespējamo ļaunticību nav iespējams pierādīt kļūdu, kas ietekmētu Apelācijas padomes secinājumu, saskaņā ar kuru paziņojums par strīdīgās preču zīmes atcelšanu ir bijis pamatots. Kā apstrīdētā lēmuma 22. punktā pamatoti ir norādījusi Apelācijas padome, spēkā neesamības pamats ļaunticības dēļ ir balstīts uz sabiedrības interesēm un tas līdz ar to nevar būt atkarīgs no personas, kas ir lūgusi atcelt attiecīgo preču zīmi, ļaunticības.

160 Katrā ziņā ir jānorāda, ka prasītāja nav precizējusi personas, kas iestājusies lietā, advokāta “iekšējo informāciju”, no kuras pēdējais minētais būtu varējis negodīgi gūt labumu. Būtībā, ņemot vērā *M. A.* īstenotās reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas stratēģijas ļaunprātīgo raksturu (skat. šī sprieduma 49.–52. punktu), personas, kas iestājusies lietā, advokātam nebija jāatturas no palīdzēšanas klientam lūgt reģistrēt preču zīmi, kas varētu nonākt konfliktā ar apzīmējumu, ar kuru bija saistīta šī stratēģija.

161 Attiecībā uz iebildumu par to, ka Apelācijas padomei bija kritiski jāizvērtē personas, kas iestājusies lietā, apsvērumi, ir jāatgādina, ka, neskarot prasītājas argumentus, kuri nav tikuši izvērtēti to neefektivitātes dēļ (skat. šī sprieduma 154. un 155. punktu), pārbaudot šos argumentus, nav ticis konstatēts nekāds Apelācijas padomes pieļauts Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktā paredzētā pienākuma pēc pašas ierosmes pārbaudīt faktus vai labas pārvaldības principa pārkāpums. Attiecībā uz pārējo daļu šis iebildums turklāt ir jānoraida atbilstoši 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punktam, ciktāl prasītāja nav precizējusi tos Apelācijas padomes apsvērumus, kurus tā bija paredzējusi apstrīdēt ar šo iebildumu.

162 Līdz ar to prasītājas arguments par to, ka Apelācijas padomei bija jāņem vērā arī personas, kas iestājusies lietā, ļaunticība, arī ir jānoraida un tādējādi ir jānoraida arī visi prasības atcelt apstrīdēto lēmumu pamatojumam izvirzītie argumenti.

163 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasība tādējādi ir jānoraida pilnībā, neizvērtējot tās pieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

164 Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktu lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *EUIPO* un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Copernicus-Trademarks Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) un *Maquet GmbH* tiesāšanās izdevumus.

Berardis Czúcz Popescu

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 7. jūlijā.

[Paraksti]